

Snoubenecké setkání v rodině

Patří do vzdálené přípravy na manželství v našich farnostech: Cyklus „Snoubenec-kých setkání“ se uskuteční u manželů Martina a Ivanky Čihákových (Štětkovice 44) v těchto termínech: 16. 4., 30. 4., 14. 5., 28. 5., 11. 6., 25. 6., 9. 7.

Přijít mohou i Ti, kteří plánují svatbu na podzim či v příštím roce. Tel.: 604 383 498

Arcidiecézní pout' za duchovní povolání na Svatou Horu

V sobotu 9. května 2009 se uskuteční každoroční arcidiecézní pout' za kněžská a řeholní povolání na Svaté Hoře.

Prosím rezervujte si termín: pojedeme společně autobusem (tam i zpět). MM

„Pout' či Put'ák za duchovní povolání 2009?“

8. 5. vystartuj a 9. 5. uvidíš.

V pátek po poledni vyrazíme z Kosovy Hory přes Sedlčany. Kam k večeru dojdeme, tam si stany postavíme a třeba se u ohně prohřejeme. K ránu na Svatou Horu vyrazíme, a po mši svaté za duchovní povolání se do různorodých skupin rozděl-

íme. Ti, kdo se neutopí v aquaparku, ani nezůstanou zasypání v dole, či se v jiné bohumilé činnosti neseknou, tak se zpět autobusem s našimi farníky do sedlčanského kraje dostanou.

S P. Kamilem tam víkend'áci vyrazí, a snad i další přizvaní se přidají.

Svatojánská pout' 16. 5.

V sobotu 16. 5. 2009, o svátku sv. Jana Nepomuckého, vás zveme na pout' do Sv. Jana, kde budeme slavít mši svatou pro poutníky za Sedlčan v 11:15 hodin. Cesty do sv. Jana: pěší, cyklistická, či jiná ... sledujte včas na plakátech. MM & KV

Vikariátní setkání dětí

se uskuteční v sobotu 23. 5. 2009 v Boroticích. Bližší informace u P. T. katecheta a na plakátech.

ZPOVÍDÁNÍ před Velikonocemi	
<i>Sedlčany</i>	
Úterý 7. 4.	od 17 do 18 hod.
Středa 8. 4.	od 8 do 9 hod. od 9:30 do 11 hod. od 18 do 19 hod.
<i>Počepice</i>	
Středa 8. 4.	od 15 do 15:30 hod.

**Pravidelné bohoslužby
v našich farnostech**

Ne	8:00 Sedlčany, Kosova Hora 9:30 Chlum, Jesenice 11:00 Dublovice, Počepice
Út	18:00 Sedlčany (Se)
St	9:00 Se, 15:30 Počepice
Čt	16:30 Dublovice, 18:00 Se
Pá	9:00 Se, 18:00 Kosova Hora
So	15:00 Dom. duch. Se, 18:00 Se

FARNÍ LISTY 3/2009

Neprodejný občasník římskokatolických farností Dublovice, Chlum, Jesenice, Kosova Hora, Počepice a Sedlčany. Redakce: P. M. Miškovský, P. K. Vrzal, B. Němeček, L. Jelen. Pro vnitřní potřebu vydává: Římskokatolická farnost Sedlčany, Komenského nám. 44, 264 01 Sedlčany, IČ: 18608817; BÚ: 522364389/0800

*E-mail: farnost.sedlcany@centrum.cz
www.farnost.sedlcany.cz*

Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním.

**č. 3/2009
5. dubna 2009**

VELIKONOCE

Ať síla smrti a vzkříšení Syna Božího zasáhne vaše srdce a lítostí ho učiní schopné naplnit se pravou Velikonoční radostí!

Vám vyprošují vaši P. Marek a P. Kamil

Program velikonočních bohoslužeb

Zelený čtvrtek 9.4.2009	mše svatá	17:00	Chlum
	mše svatá	18:00	Sedlčany
	tichá adorace po mši svaté: Se do 20:00 hodin		
Velký pátek 10.4.2009	modlitba breviáře	8:00	Sedlčany
	křížová cesta	15:00	Sedlčany
	křížová cesta	16:00	Kosova Hora
	velkopáteční obřady	17:00	Chlum
	velkopáteční obřady	18:00	Sedlčany
Bílá sobota 11.4.2009	modlitba breviáře	8:00	Sedlčany
	adorace u Božího hrobu: Se 8-16h		
	velikonoční vigilie	20:00	Chlum
	velikonoční vigilie	20:00	Sedlčany
Slavnost Zmrtvýchvstání Páně 12.4.2009	mše svaté spojené se žehnáním pokrmů ve všech farnostech v časech obvyklých v neděli		
Pondělí velikonoční 13.4.2009	mše svatá	9:00	Sedlčany
	mše svatá	11:00	Počepice

L.P. 2009 ve farnostech sedlčanska

Zelený čtvrtek – v den, kdy si připomínáme ustanovení kněžství a eucharistie slaví dopoledne kněží spolu se svým biskupem mši svatou, při které se světi oleje a obnovují kněžské sliby (katedrála sv. Víta v Praze v 9 hodin). Večer pak kněží s věřícími slaví mši svatou – hostinu lásky na památku poslední večeře.

Velký pátek – tento den se neslouží mše svatá, věřící rozjímají při křížové cestě a při velkopátečních obřadech o umučení našeho Pána Ježíše Krista. Je den přísného postu, kdy se postíme nejen

od masa, ale jíme dosyta jen jednou denně a dvakrát se můžeme občerstvit (týká se osob zdravých a dospělých do 65 let)

Bílá sobota – během dne přicházejí věřící, aby u božího hrobu v tichu rozjímali o lásce až k vydání se smrti a s vírou očekávali vzkříšení.

Vigilie Zmrtvýchvstání – po západu slunce, kdy skončila sobota, slaví církev velkou noc našeho vykoupení, noc vyjití ze tmy a otroctví hříchu. Křesťané bdí, modlí se a připomínají si veliké skutky Boží, které vykonal k naší spáse.

Díky vaší štědrosti

Vážení farníci, začátkem nového roku se v našich farnostech Sedlčanska uskutečnila Tříkrálová sbírka. Sbírkou byla směřována na projekty vypsané Českou katolickou Charitou. Římskokatolická farnost Sedlčany, jako místní organizátor sbírky, žádala z celkové vybrané částky (cca 52.000 Kč) peníze také na vlastní projekty spojené s výukou dětí a mládeže, a pro setkávání rodin a seniorů.

V polovině února byl pořízen dataprojektor, který byl již při různých příležitostech dobře využit. V druhé polovině března se na sedlčanské faře v přízemí za pomoci „Tomíků“ vymalovala a zařídila nejen místnost pro výuku náboženství, konání katechezí mládeže a dospělých, ale zprovoznila se po několika letech zadní místnost, která má sloužit jako klubovna pro mládež právě z křesťanského oddílu TOM.

Jménem nás kněží chci poděkovat všem, kteří se Tříkrálové sbírky účastnili. Ať už s vybíráním a obcházením domů či bytů nebo vlastním finančním příspěvkem. Chci vyjádřit radost nad skutečností, že přestože mnohdy moc peněz nemáme, dokážeme se rozdělit a pamatovat nejen na pastorační potřeby našich farností, ale i na potřeby jiných lidí, ať už v naší vlasti nebo jinde ve světě.

P. Kamil Vrzal

Už vím, proč říci jasné NE!

V pátek 13. března se téměř 80 dětí a mladých lidí sešlo na bohoslužbu slova pro mládež v kostele sv. Jeromýra v Sedlci-Prčici, aby si znovu (někdo teprve poprvé) zažili tu neopakovatelnou atmosféru takovýchto setkání.

Po bohoslužbě slova, při které nás doprovázeli P. František a P. Kamil, jsme

odešli společně na večeři na sedleckou faru a tam si pochutnávali na dobrotách, které připravily naše maminky. Scénka, která následovala, byla zaměřená již k víkendovému tématu: „Víš proč říci jasné ne okultismu, věštění, léčitelství...?“ Výborně se povedlo Luce, Vojtovi a Terce vyjádřit toto téma. Ukázali nám duchovní boj člověka na velmi jednoduchém a přesto výstižném příkladu.

Společný večer byl za námi, a nyní už bylo dost hodin na to, aby mladší děti šly spát do spacáčku a my starší se pomalu začali vypravovat do Kosovy Hory. Před odjezdem ze Sedlce, v době rokování vedoucích na týmu, jsme si zahráli super hru na náměstí a to díky naší sestře Štěpánce a otci Kamilovi a pak už frir do Kosovky a do postele.

Ráno jsme se probudili do krásného slunečného dne. Sobota byla plná akčních her a soutěží, ale nechyběla tu chvilka ztišení, přednášek ani oblíbená výtvarná dílna, kde jsme si mohli ušít nádherné plyšáky z ponožek. Také nás přijel navštívit pan Hron z Čerčan, který nás upoutal svým svědectvím: jak se zřekl v svém životě působení ďábla skrze léčitelství a našel Krista.

Po takovém svědectví jsme mnozí toužili po svátosti smíření, ke které jsme měli možnost jít díky P. Markovi a P. Honzovi.

Všechno moc rychle uběhlo a už tu bylo nedělní ráno 15. března. Faru jsme si po sobě uklidili, abychom ji mohli předat jak se sluší a vyjeli zpět do Sedlce na mši.

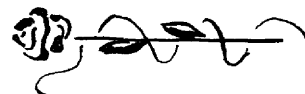
Závěrem bych chtěla říct, že se mi tato víkendovka velice líbila, ať už její program či téma, a popravdě si už sama dokážu odpovědět na otázku, která nás provázela celý víkend, a tak má odpověď je: „Už vím, proč říci jasné NE!“

Magdaléna Kohoutová

Peníze z přímluv používám na výzdobu kostela, z peněz z loňské tříkrálové sbírky jsme například opravili lavice a letos bychom rádi pořídili nové vchodové dveře. Velké díky za to patří obci, hlavně paní starostce Janě Pšeničkové, která nás hodně podporuje.

Děkujeme za rozhovor. *Eva Pešková*

„Tři tatíci“ se svými dětmi na Pochodu pro život

V sobotu 28. 3. 2009 jsme my, „tři tatíci“, vyrazili se svými ratoolestmi na Pochod pro život. Jako správní chlapi jsme chtěli ještě stihnout porazit nějaký vrchol. Jiný rychlý výstup než na Petřín a petřínskou rozhlednu a superrychlý sešup dolů do centra Prahy nás nenapadl.

K Pochodu pro život jsme se přidali až po mši svaté, což nás mrzelo, ale dvacatero nožek našich dětí, zvláště těch batolat, nějak nezvládalo jarní zátěž.

Pochodující 500členný proud jsme poznali díky bílým křížům. Bílé kříže se s lehkostí a důstojností vztyčovaly nad hlavami lidí, působily zde jako tichá vzpomínka na děti, které se ještě ani nenarodily a už nežijí.

Když jsme dorazili ke sv. Václavu, byl náš Pochod pro život organizátorem Radimem Ucháčem rozpuštěn. V této chvíli jsem dostal od své dcery otázku: „Tati, proč jsme při pochodu nevolali, že nechceme potraty?“ Má odpověď byla: „Verunko, ve vážných věcech není třeba volat a křičet, ve vážných věcech se často už jen mlčí, modlí, a žije. My jsme se modlili, mlčeli jsme s projevem úcty k živým i mrtvým, a žili jsme přítomnost – byli jsme zde, protože jsme se mohli narodit.“

(Za tatínky Mirka a Leoše napsal Martin Čihák)

AVÍZO

FOTBAL

V úterý 19. 5. 2009 v 16 hodin bude slavnostní výkop jarní části tradičního kněžského Česko - Moravského fotbalového utkání. Hraje se ve Voticích. Přijďte podpořit České borce!

Pozvánka na letní tábor A-TOM

Léto se blíží a s ním i tradiční letní tábor, který pořádá náš turistický oddíl TOM Jelení, tentokrát v termínu **19. 7. – 1. 8. 2009**. Kdo by nevyužil šanci zažít neobvyklá dobrodružství, poznat nové kamarády a užít si legraci na krásném místě uprostřed přírody? Pro podrobnější informace se obraťte na manžele Jelenovy na tel.: 724 252 800.

A není to jen letní tábor, co Jelení pořádají. **Dobrá parta dětí se schází každý pátek od 15 – 17 hodin na faře v Sedlčanech.** Přijď kdykoli v tuto dobu a můžeš si s námi zahrát zábavné hry a naučit se něco nového. Těšíme se na všechny nově příchozí! *Jana Švejdomá*

Křesťanský tábor Úlehle

Datum: 5. 7. - 17. 7. 2009

Pro koho: 6-16leté uchazeče

Téma: Františkánská doba nejen v Assisi

Místo: Malebné tábořiště zasazené v lesní kotlině: Úlehle – u Hrádku u Vlašimi

Ubytování: tee-pee, polní kuchyně

Program: Od odemykání tajuplných knih, životě v komži, putování krajinou, slaňování, vyrábění, kovařiny, loveckých kousků, hraní her, baštění z ešusu; přes modlitbu, diskusi při témátkách s vedoucími nad duchovními otázkami, svátost smíření; až ke spánku v tee-pee i pod širým nebem za cvrlikání cvrčků a bdění hlídky.

Motto noční hry: Cílem není, aby se dítě bálo, ale aby odvážilo vydat se na cestu tmou beze strachu. *Ivanka Čiháková*

li této doby byli Benedikt Rejt (Ried) z Pístova, Matěj Rejsek z Prostějova a Johannes Spiess z Frankfurtu nad Mohanem. Při požáru Malé Strany a Hradčan roku 1541 byla katedrála těžce poškozena. Roztavily se zvony a byla zničena i příčná loď. Hrob sv. Vojtěcha se tak ocitl mimo chrám. Rekonstrukce po požáru trvala pod vedením stavitelů Hanse Tirola a Bonifáce Wohlmuta 20 let. Habsburkové při obnově Hradu postavili v letech 1575 – 76 nad hrobem svatého Vojtěcha renesanční kapli, která stála před západním průčelím katedrály až do roku 1880. Její architekt Ulricho Aostallis de Sala také vybudoval v katedrále novou královskou hrobku. Posledním panovníkem tam pohřbeným byl císař Rudolf II., který opatřil věž zvenku pozlacenou mříží se svým monogramem.

Také pozdější pokusy o dokončení katedrály ztroskotaly. Císař Leopold I. s arcibiskupem Matoušem Ferdinandem Sobkem z Bílenberka položil u příležitosti 700 let biskupství základní kámen k západní části chrámu (3. 4. 1673), ale výstavba pilířů a zdí skončila kvůli nedostatku peněz. Plány zpracoval Giovanni Domenico Orsi de Orsini. Jiným, gotizujícím projektem dostavby se zabýval v 18. století profesor pražské techniky Johann Ferdinand Schor. Ten pro oslavy kanonizace Jana Nepomuckého v roce 1729 vytvořil na celé západní fasádě obrovskou fresku „Čeští patroni v slávě nebeské“. Peníze zbylé ze svatojanských slavností měly být pak investovány do rekonstrukce a dostavby katedrály. Projekt barokní hlavní lodi vypracoval Kilián Ignác Dienzenhofer, ale císař Karel VI. chtěl styl „gottico modo“. Geniální architekt barokní gotiky Jan Blažej Santini Aichl byl však už mrtev (+1723) a na realizaci Dienzenhoferových a Schorových představ také nedošlo.

(pokračování příště)

Minirozhovor

Rozhovor s paní Martou Caltovou, kostelnicí z Chlumu.

V našich listech jste po panu Královi dalším zástupcem kostelnického „cechu“. Mohla byste se na začátku čtenářům představit?

Pocházím z Chlumu, kde bydlíme na samotě „V Záchlumí“ (jak to pojmenoval bývalý varhaník a kamarád Ruda Ešner) s manželem Jaromírem a čtyřmi dětmi. V současné době jsem na mateřské dovolené, ale zaměstnaná jsem v Nalžovickém zámku p.s.s. Už na základní škole jsem s babičkou chodila do kostela, kde bývala paní kostelnice Humhalová. Já jsem jí už tehdy pomáhala s výzdobou. Po babiččině smrti její roli převzala moje prateta Otílie Sedláčková, která mě k tomu všemu vlastně přivedla a která se pro mě stala babičkou v pravém slova smyslu.

Jak jste se dostala ke kostelnické službě?

Převzala jsem to po zmíněné paní Humhalové a tuto práci jsem zastávala i při škole (církvní zdravotní škola v Praze). Kvůli své práci (nejprve servírka a posléze zdravotní sestra v Nalžovickém zámku) a pracovní době, díky níž jsem musela někdy pracovat i v neděli, jsem musela předat klíče od kostela. Nyní po několikaleté pauze je mám ale opět na starosti. Mezitím na Chlumu kostelníčila moje maminka a po ní ještě paní Tomášková, kterým jsem stále tu a tam vypomáhala.

Co vás na vaší práci nejvíce baví?

Víte, mně se na tom nejvíce líbí, že si do kostela můžu přijít popřemýšlet, pomodlit se, zklidnit se... Člověk je sám, v jiném prostředí a může si posedět, povzbudit se a vyčistit si hlavu ještě než přijdou lidé na mši.

Jak to vypadá s finanční stránkou a kostelem?

Z Nedělního odpoledne pro rodiny přednášky MUDr. Lázníčkové

Na faře v Sedlci se 15. března v rámci Nedělního odpoledne pro rodiny konala přednáška MUDr. Ludmily Lázníčkové na téma „Antikoncepce a její vliv na zdraví a vztahy“. Paní doktorka Lázníčková je gynekoložka, pracující pod organizací CENAP – centrum naděje a pomoci v Brně. Přednášela nám o intimním vztahu mezi mužem a ženou, což bylo určitě obohacující pro všechny přítomné. Hlavní náplní přednášky však bylo varování před hormonální antikoncepcí, která je v dnešní době mezi ženami velmi rozšířená, ale může být dokonce zdraví škodlivá. O rizicích, která její užívání přináší, se však nemluví a farmaceutické firmy vydělávají. Nyní je na každé ženě, jak toto varování přijme. *Jana Švejdová*

Druhá přednáška „Rakovina, léčba neplodnosti“ se týkala prevence rakoviny gynekologických orgánů, kladů a záporů očkování dívek proti rakovině děložnímu čípku a léčení neplodnosti ve shodě s učením církve – s Božím záměrem s člověkem. Paní doktorka se dotkla praktických okolností ohledně vyšetření plodnosti či neplodnosti muže i ženy, opět dávala vše do souvislostí. Jako katolická gynekoložka se vyjádřila k nemorálnímu řešení neplodnosti, jako je např. oplodnění ve zkumavce. Ale především vysvětlovala, jak a čím se klasická vyšetření jako je např. spermioqram zkrusují. Zároveň přinášela poznatky o konkrétních vitamínech a přírodních látkách, které podporují kvalitu plodnosti jak u muže, tak u ženy.

Co k celému odpoledni dodat? Snad jen to, že jsme nečekali sál tak přeplněný posluchači. Děkujeme paní doktorce za obětavost, se kterou se věnovala po přednáškách ženám i manželským párům při osobních konzultacích až do 21:00 hodin.

Ivanka Čiháková

Sedlčanští obhájili své prvenství na III. Mezifarnostním turnaji ve florbale

Tento turnaj začal obvyklým způsobem. Kde se asi mladí z farností mohou sejít? Kde jinde než v kostele.

Říká se, že přátele spolu jedí, a protože jsme chtěli hrát v přátelském duchu, tak jsme po mši svaté společně zasedli ke stolu na místní faře v Kosově Hoře. Občerstvení a vzájemně seznámení s týmy z Petrovic, Kosové Hory, Čerčan a se Zbytkem světa jsme vyrazili do tělocvičny. Jako poslední se k nám přidal velmi sehraný a do červena sladěný tým ze Sedlčan. Mnozí jsme začali mít jednu velkou jistotu, že se zde opět naplní citát z Knihy knih: „První budou posledními a posledními budou prvními“. Ano, díky ladvým nahrávkám, vztyčeným rukám nad hlavami a sportovnímu výkonu obhájil podruhé své prvenství tým ze Sedlčanské farnosti.

A tak ti kdo poslední přišli, prvními se stali a knihu si jako svou trofej odnesli. A kdo vyhraje příští rok? To je otázka, jelikož už po turnaji tým z Čerčan vyzval své „soky“ k utkání. *I.Č.*

Liturgické postoje

Dalším postojem, který při liturgii užíváme, je **SEZENÍ**. Vyjadřuje naši připravenost naslouchat. Podobně jako když k nám domů přijde návštěva. Uvedeme ji a nabídneme jí místo k sezení. Tím dáváme najevo, že máme pro návštěvu čas. Když sedíme v kostele, znamená to, že nikam nespěcháme, ale máme pro Boha, za němž jsme přišli, čas a chceme mu v klidu naslouchat. Sezení se také chápe jako postoj výuky. Například, když kněz vyučuje, shromáždění mu vsedě naslouchá. Sezení vyjadřuje navenek vnitřní postoj klidu, rozjímání a ztišení. Proto je vhodné, abychom na bohoslužbu přišli včas a dokázali se připravit na slavení mše svaté.. *-kv-*

Postní farní rekolekce

V sobotu 7. 3. 2009 se uskutečnila v naší farnosti postní rekolekce. Začala mší svatou, kterou celebrouval P. Vít Uher s asistencí našeho P. Marka. Poté jsme se přesunuli do klubovny na faru. Rekolekci vedl P. Vítek. Hovořil jak bychom se měli v době postní chovat a žít. Každý den usilovat přiblížit se více Bohu, a tak poroste naše láska k němu. Největší překážkou je naše pýcha. V době postu se máme posvětit, žít naplno s Bohem, smířit se s ním. Máme žít nadpřirozeně v přirozeném světě. P. Vítek je výborný řečník, srozumitelný nám laikům. Dopoledne velice rychle uteklo. Na závěr jsme v kostele přijali slavnostní požehnání. Je povzbuzující, že se rekolekce zúčastnilo hodně mladých. Díky. *H.H.*

Z deníku blondýny

V Sedlčanech jsem zaparkovala jako rozená blondýna s naším dlouhým vehiklem v té nejužší části parkoviště zadkem k pamětní desce děkana Bučila. Přitom parkoviště v té době bylo ještě celé volné. Po návratu jsem byla zazděná natěsno z obou stran auty. Vytočit to šlo pouze na úkor lehkého nárazu do fary. Stopu na zadku auta to však stejně zanechalo. Faru jsem radši už neprohližela. Stojí ještě? Dobře, že aspoň tu desku pověsili mimo dosah couvajících blondýn. Až se můj drahý bude ptát, co že to máme na nárazníku, přiznám mu, že je to památka na děkana Bučila. Polehčující okolnost, díky níž to rozdýchá snáze. Když mu ještě k tomu zakoupím ty cvakačky od Fiskarsu, změkne úplně. To bude jiná řezba než nůžkami na kuře. Hned po návratu do Prahy jsem odevzdala Daníka na nábožko, vtrhla do OBI a zmocnila se prospektů od Fiskarsu. Už mám v malíku všechny jejich produkty. Tadeáš tam mezitím bodoval. Strčil hlavu do jakési ozdobné míře a zpátky to už nešlo. Nejdřív jsem

propukla v smích a chtěla si ho vyfotit mobilem. „Chytil ses do pasti na neposedné kluky a tak tu teď zůstaneš,“ řekla jsem. Když jsem ale viděla ten vyplašený pohled, škodolibost mě přešla a rychlým zákrokem vyprostila jeho hlavu z vězení. Ještěže nemá uši jako ten ježek z večerníčku. Přerežání tyčky by záchrannou akci prodražilo. Nakonec před OBI ve snaze naskočit na rozjetou nákupní plošinku otřel pusou o asfálku. Trochu krve, ale hrozně řevu. To byl závěr našeho krásného relaxačního dne, který začal v Sedlčanech.

*Ze soukromé korespondence
zapůjčil P. Kamil*

Křížová cesta,

kterou se modlíme zejména v postní době, je oslovující mimoliturgickou formou modlitby. U nás bývalo zvykem podporovat rozvoj lidové zbožnosti (různé litanie, modlitba sv. růžence aj.), a právě pašijové události jsou a budou vždy klíčem k tajemstvím naší víry. Křížová cesta, která se v Evropě vytvářela mezi 14. a 16. stoletím, vede k zamyšlení, jak mnohdy těžké je člověku 21. století plně následovat Krista.

Málo si uvědomujeme, že chceme-li dosáhnout věčného života, nebude to zadarmo. Také si musíme zvolit cestu kříže a světla a radosti, neboť cesta bez kříže je cesta tmy a věčné záhuby. Často stojíme před otázkou, jaký smysl má tolik utrpení, tolik bolesti, tolik odříkání. Jsou situace, kdy na nás doléhá utrpení ze všech stran a myslíme si, že už to nemůžeme vydržet. Malomyslníme a hroutíme se. Není přece ale možné, aby nás opustil ten, který si nás vyvolil, nebo aby nám dal větší kříž, než můžeme unést.

Kristova křížová cesta je právě pro nás návod, jak zvládnout svou křížovou cestu – jak žít. Neříkal na ní slova: nechci, nesouhlasím, nevydržím, nemám čas, neod-

pustím, nenávidím, nemám náladu... Zkusme ochudit svůj život o tato slova, aby se stal bohatším.

Pane, ukaž nám všem, kdo jsme padli, že není neštěstí upadnout. Neštěstí je nepovstat, nepokračovat dál, nenalézt odvahu k novým pokusům o lepší život.

Pane, děkujeme Ti za Tvou křížovou cestu. Chceme z ní čerpat milost pro naši cestu každodenní. *K.H.*

VYROČÍ POSVĚCENÍ PRAŽSKÉ KATEDRÁLY

Stavět kostel tisíc let? To je příběh hlavního českého chrámu, katedrály svatého Víta, Václava a Vojtěcha! Leto uplyne osmdesát let od jeho slavnostního vysvěcení. V neděli 12. května 1929 vykonal konsekrační obřady světící biskup Dr. Jan Nepomuk Sedlák a první mši svatou potom sloužil pražský arcibiskup Dr. František Kordač.

Připomeňme si stručně tisíciletou snahu dostavět chrám, který začal budovat už dědic české země, svatý Václav. Ten asi v roce 926 založil rotundu zasvěcenou mučedníku svatému Vítu, v pořadí už třetí hradní chrám. Stavbu o průměru 13 metrů sice dokončil, ale vysvěcena byla až 3 roky po jeho smrti. Tělo sv. Václava sem bylo přeneseno z Boleslavi a pohřbeno v jižní ze čtyř apsid kostela. V roce 973 se tato rotunda stala katedrálou s biskupskou kapitulou. Když kníže Břetislav I. přenesl r. 1039 z Hnězdna (Gniezno) do Prahy ostatky svatého Vojtěcha a uložil je v katedrále, bylo její zasvěcení rozšířeno na svatého Víta, Václava a Vojtěcha. Protože rotunda nedostávala poutníkům ke hrobu sv. Václava, založil kníže Svyatopluk II. na místě rotundy roku 1060 nový sedmdesát metrů dlouhý kostel. Rok nato zemřel a ve stavbě pokračoval král Vratislav I. Trojlodní románská bazilika byla dostavěna až roku

1096 za Břetislava II. a stála až do Lucemburků.

Když se Praha stala v roce 1344 sídlem arcibiskupství, položili král Jan Lucemburský a jeho synové (spoluvladař markrabě Karel a Jan Jindřich) spolu s arcibiskupem Arnoštem z Pardubic 21. listopadu 1344 základní kámen ke stavbě nové gotické katedrály. Bylo to na prostranství východně od stávající Svyatoplukovy baziliky. Ta dál sloužila jako katedrála a byla postupně nahrazována gotickou stavbou. Císař Karel IV. povolal francouzského stavitele Matyáše z Arrasu, který novou stavbu započal prací na katedrálním chóru, tj. kněžišti a věnci kaplí okolo něj. Po jeho smrti r. 1352 vedl stavební huť Petr Parléř (Parlier, z Kolína nad Rýnem). Stavby se ujal jako 23letý, zemřel v r. 1399. Za jeho činnosti byla dokončena a arcibiskupem Janem Očkem z Vlašimi vysvěcena 30. 11. 1367 svatováclavská kaple. Gotický chór vysvětil arcibiskup Jan z Jenštejna 1. 10. 1385. Ten také spolu s králem Václavem IV. položil 2. 6. 1392 základní kámen k chrámové lodi. Roku 1396 byla založena velká jižní věž, která byla až do 19. století jako jediná svatovítská věž zobrazována na všech kresbách Hradčan. Po Petru Parléřovi vedl stavbu synové Václava a Jan. Smrt Václava IV. v roce 1419 a následné husitské bouře znamenaly konec výstavby i působení kapituly. Kanovníci se uchýlili do Žitavy (Zittau) a Olomouce, arcibiskupský trůn byl v letech 1421 - 1561 neobsazen.

Stavební činnost na katedrále se obnovila, až když se král Vladislav II. Jagellonský usadil na Pražském hradě. Byla opravena věž a začala stavba příčné lodi. Roku 1493 byla ve stylu vladislavské pozdní gotiky postavena královská oratoř spojená mostem s hradním palácem. V roce 1509 byl položen základní kámen nerealizované severní věže a byly postaveny pilíře pro novou hlavní loď. Stavite-